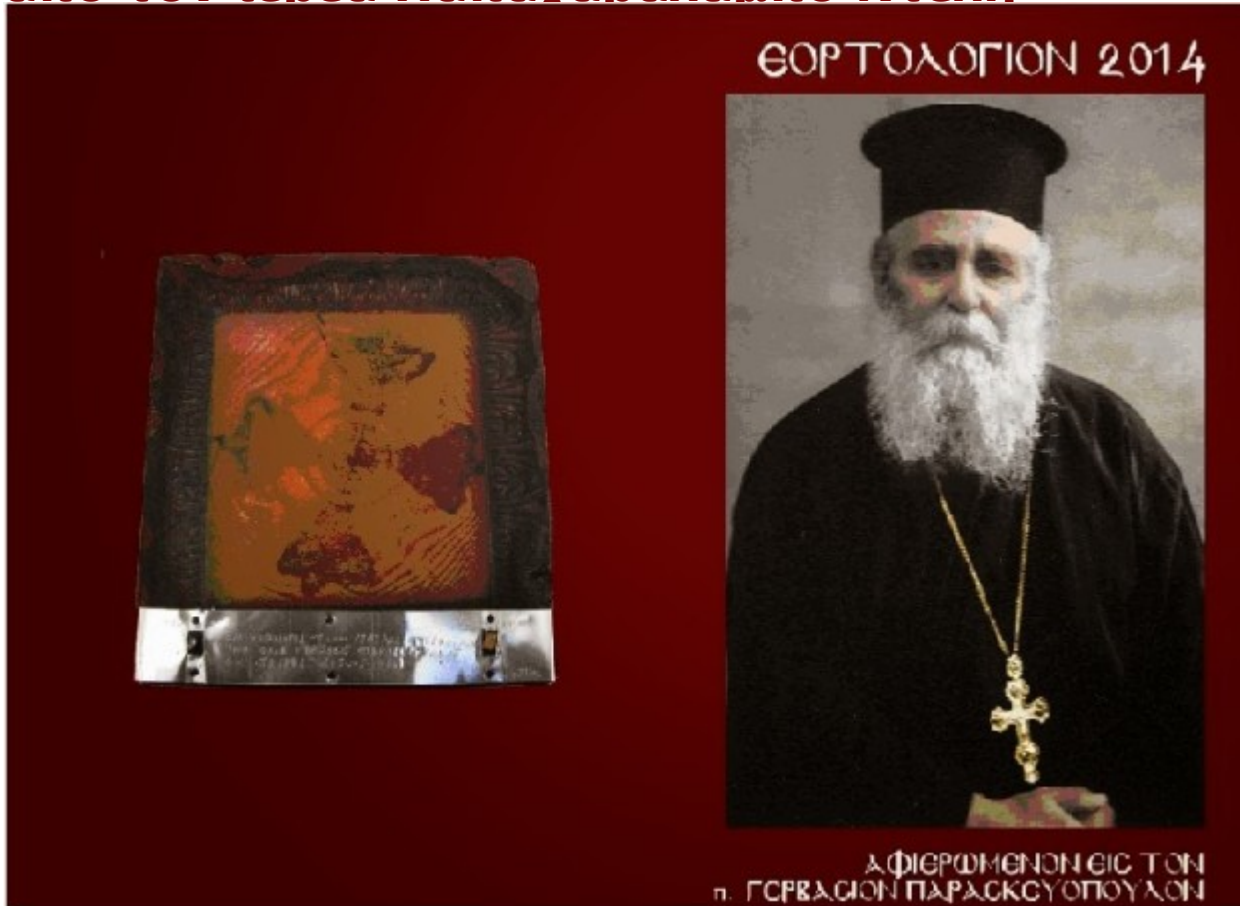

Αφιέρωμα από την συμπληρώσει 14 ετών από της εις Κύριον μεταστάσεως του π. Νικολάου, από τον ιερέα Παπαγαράλαμπο Ντελή-

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΤΕ ΚΑΙ ΑΓΙΟΤΟΚΟΣ ΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΤΑΣ

ΤΗΝ ΔΕ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ π. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΕΤΤΑΣ

ΘΑΥΜΑΣΤΩΣ ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕ.

«Και τις έφυσος σοφός και ιερός ώδε, τις έργον έρρεξε τοσούτον, όσον ο ιεροφάντωρ ήνυσε ιερεύς Νικόλαος; Ος θάνατον παριόντα τρεις ημερας στέρνοις έσχεν. Και

θερμούς χερσίν αφαίς εξένισεν, την δε τετάρτην εαυτού ψυχὴν ὡς ἄρτον ὑδὸν τῷ Κυρίῳ παρέδωκεν».

Και ποιὸς ἐγεννήθηκε ἐδῶ τόσον σοφός, ποιὸς ἐπραξε τέτοιον ἔργον, σαν αὐτό που ἐξετέλεσεν ὁ πάνσοφος και ιερῶτατος π. Νικόλαος Α. Πέττας ὁ ὁποῖος, τὸν θάνατον ἐλθόντα, τὸν ἐκράτησεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες ἐντὸς τοῦ στέρνου του, προσφέρων εἰς αὐτὸν τὴν τῶν χερῶν του θαλπωρὴν, και τὴν τετάρτην προσέφερε τὴν ψυχὴν του, ὡς γλυκὸ ψωμὶ στον Χριστό.

Λέγουσιν πολλοὶ και ὄντως γεγονός και ἀποψὶς ἀντικειμενικὴ τε και οὐκουμενικὴ ἐστὶ: Ὅτι ὁ πανδαμάτωρ χρόνος τα πάντα περιέλει ἐν τῇ τῆς λήθης ἀχλύϊ, ἡ δε θυμόσοφος λαϊκὴ σοφία ἐν τῇ πράξει ὁμολογεῖ ὅτι: «Ὅλα τα θαύματα κρατάνε τρεῖς ἡμέρες και τὸ πιο μεγάλο τέσσερις».

Ὄντως δε τοῦτ' αὐτό πολλάκις παρά τοῖς ἀνθρώποις δίκην ἀξιώματος παραδεδεγμένον ἐστὶ και ἐνίοτε δίκην καρμὸν ἐς αἰεὶ ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῷ ἰδίῳ πλάνῳ: Ἐν τῇ γεννήσει γαλοζοαιμάτων, ἐν τῷ θανάτῳ ἐτικετοφορούντων, ...ἐν τῇ «ουρήσει» τῶν δίκην κομητῶν ἐν τοῖς media ἐμφανιζομένων idol of the day, κ.ο.κ., ἴδια σκηνικά, παρεμφερεῖς φανφάρες, ἐλ-λόγοι πάτρωνες και παρ-ἄλογη ἀνθρωπίνη μάζα.

Δόξα τῷ Κυρίῳ ὅμως ὑπάρχουσιν και πάμπολλαι ἐξαιρέσεις αἰτινες διαπρυσίως διακηρύττουσιν ὅτι: τα ὄντως θαυμαστά ἀενάως τε νῦν και αἰεὶ τοῖς ἐπαῖοῦσι τε και μεμνημένοις ἐμφαίνονται, και οἱ νοοῦντες ἐνόησαν.

Ἐν τοιοῦτον ὑπερφυσικόν γεγονός ἀποτελεῖ και ἡ προρρηθεῖσα ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐξοδος τοῦ σημειοφόρου πατρός τε και ιερέως Νικολάου Πέττα: Ἐξ αὐλῶν χειλέων τοῦ ουρανοφάντορος Μεγάλου Βασιλείου τῇ πρώτῃ μηνός Ἰανουαρίου 2000 ἀρρήτως ἤκουσεν: «Ἦγγικεν ὁ καιρός τῆς ὑμετέρας ἀπελεύσεως, τέκνον Νικόλαε, γῆ τε και ουρανός ἀδυνατοῦσιν γὰρ τὴν ὑμέτεραν λύπην ἵνα ἀντέξωσιν!».

Τῇ δε Τετάρτῃ του αὐτοῦ μηνός εαυτοῦ ἀγίαν ψυχὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ και Σωτήρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν τε και ὑμῶν παρέδωκεν, και ὄντως ἐν τῇ καθιερωμένη ἀνταλλαγῇ εὐχῶν ἐπὶ τῷ νέῳ τῆς του Κυρίου χρηστότητος ἐνιαυτῷ εἰσερχομένῳ, ἐξομολόγησεν εαυτοῦ ἐξοδόν. Μετά δε τρεῖς ἡμέρας εἰς νέαν Ἱερουσαλήμ, ὡς προήρεικεν ἀπεδήμησεν. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ. Γνωστόν δ' ἐστὶν ἡμῖν και οὐχὶ μόνον εἰς τοὺς ἐν Πατράσιν παροικούντας, ὅτι τὸ μέγεθος τῆς πικρίας, ὁ ἐγεύθη ὁ παμμάρκαρ πατήρ, ἐκ «σπείρας» κρατούντων ιερῶν, και δη σημειωτέον ἐνταῦθα ἐστὶ, ὅτι: Ὡς κακοὶ γεγονότες, κακῶς ἀπωλέσθησαν ἐκ τοῦ τοπικοῦ πνευματικοῦ γίγνεσθαι.

Ἐζήλευσαν γὰρ, -παρ' ὡς ἔδει - μιμηθῶσιν, τὴν δόξαν του ουρανοβάμονος πατρός,

όστις έχαιρε της απολύτου αγάπης τε και εμπιστοσύνης του διευρυμένου πνευματικού του ποιμνίου και δη και εκτός συνόρων της ενταύθα Αποστολικής Ιεράς των Πατρών Μητροπόλεως.

Άπειροι συνειδητοποιημένοι Χριστιανοί, προσέτρεχον προς παρρησίαν εις το άγιον αυτού Επιτραχήλιον, πλείστους δ' εξ αυτών η ημετέρα υπομηδαμινότης εγίγνωσκεν πάλαι τε και σήμεραν. Θαυμαστόν δε γεγονός αποτελεί δια την αγιοπνευματικότητα του π. Νικολάου ότι: και οι πλέον πεπτωκότες μετά την μετ' αυτού συνάφειάν τε και παραίνεσιν εγένοντο διαπρύσιοι κήρυκες της Εκκλησίας και παραδείγματα καλών τε καγαθών ανθρώπων.

Δυστυχώς δε τότε ολίγιστοι είχαν την ευλογίαν, όπως εννοήσωσι την αγγελικήν βιωτήν του ανδρός, συζύγου αγίας πρεσβυτέρας Ανθής, πατρός δώδεκα λαμπρών τέκνων, αστειρεύτου εν τη ελεημοσύνη κρουνού δια τους πενομένους εν Χριστώ αδελφούς τους εν ταις εργατικαίς κατοικίαις παροικούντας, αξεπεράστου ποιμένος αλλομένου την σήμεραν εις ζωήν όντως όντος.

Κατόπιν όμως της θαυμαστής αυτού κοιμήσεως, πολλών οι οφθαλμοί διηνήχθησαν και πλείσται εσκοτισμένοι διάνοιαι ηνεώχθησαν, καθορώντές τε και καθορώσαι, έστω ολιγίστας, πνευματικής εμπειρίας, άστινας υπερβατικώς εβίωνεν ο ουρανοδρόμος του τότε και σημειοφόρος του νυν, άκάματος λευίτης του Κυριακού Αμπελώνος, εις Ον ψυχή τε και σώματι ως καιομένη φαεινή λαμπάς εσκοτισμένας ανθρωπίνας ψυχάς εφώτιζεν.

Αδιαμφισβήτητον δε γεγονός αποτελεί δια τους επαίοντας, ότι: Επί γης όντως δια της αμέμπτου αυτού ηθικής ως διδασκάλου και της υποδειγματικής αυτού εν Ιησού Χριστώ βιωτής, εδόξασεν τον ουράνιον Πατέρα, και την σήμεραν, και δη πεπτωκυίαν ημέραν, ο Δικαιοκρίτης Θεός δίδει εις τον εθελαναλώμενον πατέρα Νικόλαο την χάριν, ίνα ποιή θαυμαστά τε και άρρητα σημεία, άτινα μαρτυρώσιν δόξαν Κυρίου επί των ηγαπημένων παρ' Αυτού κηρύκων Του. Ο ουρανοβάμων π. Νικόλαος μεσιτεύει υπέρ των ηλπιζόντων εν αυτώ, ως έτερος Άγιος Νικόλαος Πλανάς, και όντως παράλληλοι υπήρξαν Αυτών οι βίοι.

Εθελόθυτοι γαρ ποιμένες υπήρξαν δια την των ανθρώπων εν Χριστώ οικοδόμησιν. Θαυμάσιον εισέτι γεγονός εστι ότι: Πέραν της του λαού αθρόας τε και αυθορμήτου ομολογίας περί της του πατρός Νικολάου αγιοπνευματικότητας, και πλείστοι Μέγιστοι Εκκλησιαστικοί Ταγοί της Μεγάλης του Κυρίου ημών Ιησού Εκκλησίας, επαίρωσιν άμα τε και επαινώσιν, την του όντως Ιερέως Νικολάου Πέττα αγίαν ζωήν. Φωτεινά Ορθόδοξα Μετέωρα της σήμεραν και φαεινοί οδοδείκται της όντως ούσης Ζωής τίμησαν, τιμώνσιν και εξαίρωσιν την του πατρός σεπτοτάτην μορφήν: Όπως ο Άγιος Πρωτεπιστάτης του Αγίου Όρους, Γέροντας

Πατήρ Μάξιμος Ιβηρίτης. Όστις επιμελήθη μετά ζώσης γραφίδος, ψυχωφελούς πονήματος δια την του π. Νικολάου μετά της σεπτής αυτού πρεσβυτέρας Ανθής ζωήν «Νέαι ηγιασμένοι μορφαί εις τον αμπελώνα του Κυρίου». Ωσαύτως και ο Ιερώτατός τε και Μεγαλοφωνότατος Ποιμενάρχης της Ιεράς Μητροπόλεως Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης και Δεσπότης κ.κ. Ιερεμίας. Εφέτος μάλιστα κατόπιν ευλογίας τε και προτροπής και υπό της αιγίδος Αυτού Σεβασμιώτητος, εξεδόθη υπέροχόν τε και πνευματικώτατον «Εορτολόγιον του 2014», αφιερωμένον εις το τεράστιον Εκκλησιαστικόν μέγεθος του π. Γερβασίου Παρασκευοπούλου, όστις αποτελεί ολόκληρον πνευματικήν παιδείαν δι' άπαντα τον Ορθόδοξον κόσμον, τα δε πνευματικά Αυτού τέκνα συνεχίζωσιν το άγιον έργον του, καθώς αυτοίς προσετάξατο ο φωτειδής αυτών Πατήρ. Αξιώτατα δ' Αυτού τέκνα υπήρξαν και αι ηγιασμένοι ψυχαί του π. Νικολάου Πέττα και της πρεσβυτέρας του Ανθής.

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΑΘΗΓ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΡΑ

Εν τω αρχείω του αιμνήστου και ευλαβεστάτου ιερέως π. Νικολάου Πέττα, του εκ Πατρών, τον οποίον είχαν την μεγάλην τιμήν και την ιδιαίτεραν ευλογίαν να γνωρίσω μίαν διετίαν προ της μακαρίας κοιμήσεως αυτού και να εκτιμήσω τας πανθολογουμένας χριστιανικάς αρετάς, δι' ων περιεκασμένο, σώζεται δωδεκασέλιδον χειρόγραφον, συνταχθέν παρά του ιδίου, κατόπιν αιτήσεως του Παναγιώτου Αντ. Λόη, τελωνειακού, καταγομένου και εκείνου εκ της πόλεως των Πατρών. Εν αυτώ καταγράφονται βιωματικά αναμνήσεις περί του αιιδίμου Γέροντος και οσίου ανδρός π. Γερβασίου Παρασκευοπούλου, από της κοιμήσεως του οποίου συμπληρούνται ήδη πεντηκονταετία. Ο μακαριστός π. Γερβάσιος ήτο πνευματικός πατήρ του π. Νικολάου, αλλά και της προσφάτως μεταστάσης πρεσβυτέρας αυτού Ανθής, οι οποίοι, ως εικός, καλώς εγνώριζον τον άνδρα και τα μάλα ωφελήθησαν παρ' αυτού εις την κατά Χριστόν ζωήν.

Το χειρόγραφον, ως ρητώς και ευκρινώς σημειούται εν τη τελευταία σελίδι αυτού, παρεδόθη την 10-3-1998 υπό του συγγραφέως εις τον Π. Λόην, όστις έμελλε να χρησιμοποιήση αυτό μετ' άλλων μαρτυριών και στοιχείων παρά πνευματικών τέκνων του π. Γερβασίου προς εκπόνησιν σχετικών μελετών περί του σεβασμίου Γέροντος. Αλλά το συλλεγέν υλικόν ήτο μέγα και πολύ και δια τούτο ο αείμνηστος Π. Λόης εδημοσίευσεν επιλεκτικώς στοιχεία μόνον εκ των δύο πρώτων σελίδων του περί ου ο λόγος χειρογράφου.

Επειδή αναμφιβόλως η δημοσίευσις τοιούτων μαρτυριών και στοιχείων περί του βίου και της δράσεως μεγάλων προσωπικοτήτων, και δη και εκκλησιαστικών ανδρών, οποίος υπήρξεν ο π. Γερβάσιος, όχι μόνον συντελεί εις την προβολήν και ανάδειξιν προτύπων φωτειδών εις καιρούς πνευματικής αυχηρότητας, οίοι και

